

Arrest

nr. 279 683 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 4 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 3 januari 1983 in Himbirti, zoba Maekel in Ethiopië waar u ook woonde van uw geboorte tot uw vertrek. U vertrok uit Eritrea in 1992 op 9-jarige leeftijd samen met uw moeder nadat uw vader werd gekidnapt op 26 juni 1991. Hij werd er van beschuldigd pro-Wayani (Wayani: Tigray People's Liberation Front (TPLF)) te zijn. U en uw moeder reisden naar Soedan waar jullie van 1992 tot 1998 in het Amra Kuba kamp verbleven. Jullie registreerden zichzelf nooit als vluchtelingen in het kamp. In 1998 verhuisde u naar Khartoem waar u in verschillende wijken verbleef waaronder Sehafe Zelat, Sharie Al Karaba, Haige Zohu en Shari Ragsha. U bereikte uw vierde graad lager onderwijs en u was arbeider en tractorchauffeur.

U huwde op 7 januari 2007 met M.T.S. in het Amra Kuba kamp in Soedan. Zij heeft de Ethiopische nationaliteit en de Amhaarse etniciteit. Samen kregen jullie drie kinderen: A., Y. en R.. Uw moeder overleed in 2013.

U vertrok uit Soedan omdat er op 10 juli 2013 politieagenten 's nachts naar jullie thuis kwamen. Ze kwamen controleren of u andere Eritreeërs bij u thuis ontvangen had. Ze namen uw spaargeld, het goud en de juwelen van uw moeder en vrouw mee. Toen u aan hen vroeg waarom ze dit meenamen hebben ze u gearresteerd en naar een gevangenis gebracht die Kismejun heet. U werd 1 nacht opgesloten en in de rechtbank hebben ze u valselijk beschuldigd dat ze twee flessen whisky (alcoholische drank) bij u thuis hebben gevonden. U bent daarvoor veroordeeld voor drie jaren gevangenisstraf en u ging naar een gevangenis die Huda heet. Daar verbleef u tot januari 2014 toen de baas u riep om zijn kamer op te ruimen. Hij was een homofiel en raakte u aan bij uw intieme delen. U schrok en liet hem op de grond vallen waarop bewakers binnen kwamen en ze uw pink hebben 'afgeknipt'. Omdat andere gevangenen niet konden slapen van uw geschreeuw werd u naar het ziekenhuis gebracht. Vandaar bent u ontsnapt en naar Mehret Tekleab gegaan, een kennis van uw moeder. Zij heeft iets geregeld met de smokkelaars en op 24 januari 2014 bent u samen met enkele andere Eritreeërs uit Soedan vertrokken.

Bij terugkeer naar Eritrea vreest u levenslange gevangenisstraf of de doodstraf omdat iemand die zijn land verliet als verrader wordt beschouwd.

U vertrok uit Eritrea in 1992 en u verbleef in Khartoem, Soedan tot 24 januari 2014. U vertrok uit Khartoem en reisde naar Libië met behulp van een smokkelaar. Omdat u bij aankomst in Islayya, Libië geen losgeld kon betalen moest u 5 maanden dwangarbeid doen. Na 5 maanden vertrok u naar Tripoli. Daar vertrok u samen met 377 andere mensen naar Italië. Van Italië reisde u verder naar Duitsland waar er vingerafdrukken van u werden afgenomen. U kreeg er echter geen interview of beslissing en u reisde na 1 jaar door naar Nederland waar u aankwam in juni 2015 maar op aanraden van uw advocaat vertrok u terug naar Duitsland omwille van uw vingerafdrukken. U keerde terug naar Duitsland maar u kreeg na 1 jaar geen interview of beslissing. U reisde vervolgens verder naar Frankrijk waar u aankwam in 2016 en verbleef tot december 2019. U probeerde naar Engeland te gaan maar werd opgepakt door de politie op 19 juni 2019. U kwam aan in België op 16 december 2019 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 20 december 2019.

Ter staving van uw asielrelaas legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw individuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, noch dat u in geval van terugkeer naar Eritrea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4,§2 van de Vreemdelingenwet.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, **nationaliteit(en)**, leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U bent er immers niet in geslaagd om uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. U legde geen enkel document voor ter staving van uw beweerde Eritrese nationaliteit en uw verklaringen hierover bleken ook niet overtuigend te zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er sterk getwijfeld kan worden aan uw beweerde nationaliteit aangezien u nooit in het onafhankelijke Eritrea heeft gewoond maar u in 1992 bent gevlucht uit de veertiende Ethiopische provincie als Ethiopiër. Eritrea werd namelijk pas officieel een onafhankelijk land na het referendum in 1993. Hoewel het wel degelijk mogelijk was Eritrese documenten te verkrijgen, ook vanuit het buitenland, hebben u noch uw moeder ooit over een Eritrese identiteitskaart of andere Eritrese documenten beschikt (NPO, p. 4). U verklaart zelfs dat uw moeder het nooit heeft geprobeerd omdat ze het nieuwe "Shaebia-regime" a.k.a. het Eritrean People's Liberation Front (EPLF) haatte (NPO, p. 4). De vraag rijst dus of u wel ooit de Eritrese nationaliteit heeft gehad, dan niet – nog steeds – over de Ethiopische nationaliteit beschikt. Er kan immers worden aangenomen dat u, die volgens uw verklaringen op 3 januari 1983 werd geboren in Himbirti, in toenmalig Ethiopië, als kind van Ethiopische staatsburgers, vanaf uw geboorte Ethiopisch staatsburger bent geweest. U kunt, zoals verder in deze beslissing wordt gemotiveerd, op geen enkele manier aannemelijk maken waarom u, die sinds 1992 in Soedan heeft gewoond, niet meer over de Ethiopische nationaliteit zou beschikken. Evenmin kunt u aannemelijk maken waarom u wél over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. Dit wordt verder bestendigd door onderstaande vaststellingen met betrekking tot uw Eritrese afkomst.

Zo heeft u niet aannemelijk gemaakt tot uw negende in Himbirti gewoond te hebben. U verklaart namelijk dat u daar geboren zou zijn in 1983 en u daar gebleven bent tot 1992 (NPO, p. 8). Hoewel u correct kan vertellen dat het in subzoba Galanefhi en zoba Maekel ligt en dat Adi Teclay en Adi Gebray omliggende dorpen zijn (NPO, p. 8, 9), is dit informatie die makkelijk te vinden is en ingestudeerd kan worden. Verder zou uw moeder u ook nog de naam van de kerk hebben verteld, maar verder weet u niks (NPO, p. 8). Als er u enkele persoonlijke vragen worden gesteld over uw eigen periode in Himbirti, kan u hier enkel bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen over afleggen.

U verklaart meermaals dat u niets over het dorp weet omdat u zeer klein en ziek was (NPO, p. 8). U verklaart dat u er nooit heeft rondgewandeld of naar buiten ging omdat u een ziek kind was (NPO, p. 9). Het is echter niet aannemelijk dat u gedurende 9 jaren niet uit uw huis gekomen zou zijn en in het dorp geweest zou zijn. Er kan dan ook van iemand die 9 jaren in Himbirti woonde verwacht worden, er op zijn minst iets kleins over te kunnen vertellen. U kan echter zelfs geen basisinformatie geven over de aanwezigheid van een berg, rivier of meer. Dit alles wijst op een zeer geringe kennis van de regio met een sterk ingestudeerd karakter, en doet vermoeden dat u althans niet tot uw negende in Himbirti heeft gewoond.

Uw zeer beperkte kennis over uw geboortedorp staat eveneens in schril contrast met uw algemene kennis over Eritrea. Zo kan u, zoals boven beschreven, Himbirti geografisch correct situeren (NPO, p. 8-9), heeft u kennis over de strijdende partijen in het Eritrees-Ethiopisch conflict (NPO, p. 9, 12) weet u dat de strijd duurde van 1961 tot 1991 en ook dat er een oorlog was rond de 'Badme' regio van 1998 tot 2000 (NPO, p. 12). U weet dat er in Eritrea geen religieuze vrijheid is en u kent 3 van de 4 religies die wel zijn toegestaan (NPO, p. 13). U kan 6 van de 9 etnische groepen opnoemen en u weet dat Tigre, Hedharab en Saho voornamelijk de Islam aanhangen (NPO, p. 13,14). U kan bijna alle feestdagen in Eritrea opnoemen (NPO, p. 15) en u weet ook dat Wi'a, Kormenae, Me'eter, Sawa, Hashferay en Nakfa militaire trainingsplaatsen zijn. Tot slot kent u ook de Eritrese munt (NPO, p. 17). Dat u aldus zo veel algemene kennis zou hebben over Eritrea, maar dat u niet één iets uit uw persoonlijke leefwereld in uw eigen geboortedorp kan vertellen, getuigt wederom van een sterk ingestudeerd karakter en ondermijnt de oprechtheid dat u opgegroeid zou zijn in Himbirti.

Ook de omstandigheden waarin u en uw moeder uit Eritrea zijn gevlucht in 1992, heeft u niet aannemelijk gemaakt. Zo komt het in de eerste plaats zeer bevreemdend over dat uw vader in 1991 beticht zou worden 'pro-wayani' (TPLF) te zijn en om deze reden ontvoerd werd (NPO, p. 9). Hoewel de relaties tussen EPLF en de TPLF niet altijd rozengleur en maneschijn waren, was er op dat moment wel degelijk sprake van een alliantie tussen de beiden om te strijden tegen een gemeenschappelijke vijand: DERG. Er was tussen beiden in deze periode nooit een openlijk vijandschap. Dat uw vader opgepakt zou zijn omdat hij pro-wayani zou zijn is aldus zeer onwaarschijnlijk. Het is bovendien opmerkelijk dat uw moeder als Eritrese, 'Shaebia' a.k.a. het Eritrean People's Liberation Front (EPLF), later omgevormd tot de PFDJ, zou haten en er van zou vluchten (NPO, p. 4). Het is namelijk op dat moment dé beweging die de onafhankelijkheid van Eritrea heeft kunnen verwezenlijken (zie landinfo 2, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Even opmerkelijk is het tijdstip, namelijk 1992, waarop u en uw moeder uit Eritrea zijn gevlucht. Het land en de Eritrese bevolking was op dat moment namelijk in zegevierende staat omdat het de onafhankelijkheidsstrijd na 30 jaren had gewonnen. Eritreeërs keerden gedurende die jaren eveneens massaal terug naar Eritrea, in plaats van weg te vluchten (zie landinfo 3, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Wel dient aangestipt te worden dat er gedurende de periode dat jullie uit Eritrea zijn gevlucht net heel wat Ethiopiërs, waaronder mensen die werkten voor de Ethiopische administratie e.d., het land zijn uitgezet (zie landinfo 1, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Dit bevestigt het vermoeden dat u niet over de Eritrese maar wel over de Ethiopische nationaliteit beschikt.

U kan bovendien niet aannemelijk maken dat u zichzelf in Soedan nooit als vluchteling geregistreerd zou hebben. U verbleef er immers gedurende 6 jaren met uw moeder in een vluchtelingenkamp (van 1992 tot 1998). U kreeg er medische zorgen en u ging er naar school. Als er u werd gevraagd of u zich niet moest registreren verklaart u enkel dat u klein was en u niet veel over die dingen weet (NPO, p. 6). Dit is geen afdoende verklaring daar u wel geruime tijd als volwassene in Soedan heeft geleefd. Dat u zich niet kon informeren is aldus geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. U verklaart daarnaast ook dat uw moeder een soort van kaart had om voedsel te krijgen, hetgeen er wederom op wijst dat jullie wel degelijk als vluchtelingen geregistreerd waren in het kamp van Amra Kuba (NPO, p. 6). Dat jullie in 1992 zijn aangekomen in het Amra Kuba kamp, en tegelijk nooit over Eritrese documenten hebben beschikt, wijst erop dat jullie als Ethiopiërs geregistreerd waren in het kamp. Er zijn geen elementen voorhanden in uw dossiers, noch legt u zelf elementen naar voor, dat dit ooit zou veranderd zijn. Het feit dat u niet aannemelijk maakt dat jullie nooit als vluchtelingen geregistreerd werden, en dus wel degelijk over documenten met betrekking tot deze registratie zou beschikken, doet vermoeden dat u moedwillig informatie achterhoudt met betrekking tot uw documenten. Ook hier wijst alles in de richting dat u over de Ethiopische in plaats van de Eritrese nationaliteit zou beschikken.

Het vermoeden dat u, op weloverwogen wijze, documenten achterhoudt blijkt niet enkel uit bovenstaande vaststellingen maar wordt versterkt door de eigenaardigheid dat u geen enkel ander document weet neer te leggen.

U verklaart namelijk dat u in Soedan veroordeeld werd door een rechtbank tot 3 jaar celstraf. U verklaart ook dat u in Soedan beschikte over een 'agnebe-kaart', een soort tijdelijke verblijfskaart waardoor u zich vrij kon verplaatsen en kon werken (NPO, p. 4-5, zie landinfo 5, toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). U huwde eveneens in het Umra Kuba kamp (NPO, p. 11). Dat u noch een bevestiging van uw arrestatie of veroordeling, noch uw 'agnebe-kaart', noch uw huwelijkscertificaat kan voorleggen, doet wederom de wenkbrauwen fronsen. Er kan van u verwacht worden dat u alle mogelijke manieren aangrijpt om uw nationaliteit aan te tonen. U slaagt hier echter niet in.

Voor de volledigheid merkt het CGVS op dat de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud die uw advocaat doorstuurde, geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Deze opmerkingen hebben namelijk betrekking op twee plaatsnamen maar houden verder geen verband met bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Eritrea of als Eritrees vluchteling in Soedan te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en verblijfssituatie in Soedan, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en documenten (NPO, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over wie u bent en wat uw nationaliteit is. U kan dan ook geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de "[m]anifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet: [...]"

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker (in dit geval de heer H.B.), een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de noties van vluchteling (artikel 48/3) en van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

De verwerende partij is immers van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn relaas. Volgens de verwerende partij heeft verzoeker zijn medewerkingsplicht niet volgedaan.

Op basis van de hieronder uitleggingen, meent de verzoekende partij echter dat de grieven van het CGVS niet draagkrachtig zijn, in het bijzonder omdat er niet rekening wordt gehouden met zijn leeftijd, het tijdsverloop en zijn ongeschoold profiel. Deze elementen kunnen de verschillende lacunaire verklaringen van verzoeker uit te leggen.

Zou er nog onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat hetzij verder onderzoek is vereist, hetzij hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: [...]"

Wat betreft de Eritrese nationaliteit van verzoeker

In het eerste deel van de beslissing verwijt de verwerende partij aan verzoeker dat hij niet Eritrese is.

De bestreden beslissing leest (p. 2): [...]"

Wij betreuren deze beoordeling door het CGVS, waarin geen rekening wordt gehouden met de historische context.

De kwestie van de nationaliteit was zeer problematisch ten tijde van de onafhankelijkheid van Eritrea. Deze kwestie is nog steeds aan de orde van de dag.

De situatie is niet zo eenvoudig als het CGVS beweert: [...]"

Uit de door verzoeker aangevoerde feiten niet kan worden afgeleid dat hij Ethiopisch onderdaan is. In theorie hebben personen van Eritrese afkomst de Eritrese nationaliteit gekregen, of zij zich in Eritrea of in Ethiopië bevonden.

In werkelijkheid, was de vaststelling van de nationaliteit was echter arbitrair, vooral toen het conflict na 1999 voortduurde. Veel Ethiopiërs in Ethiopië zijn ten onrechte naar Eritrea gedeporteerd. Vele Ethiopiërs in Eritrea verloren hun nationaliteit en konden evenmin de Eritrese nationaliteit verwerven.

De onafhankelijkheid van Eritrea en de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië hebben veel mensen stateloos gemaakt. De situatie is nog complexer in het geval van personen die zich buiten de grenzen van deze twee landen bevonden. Dit is het geval met verzoeker.

Ten meer, in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt vast verbleven veel Eritrese vluchtelingen sinds de jaren zeventig en tachtig in Soedan.

Over Ethiopische vluchtelingen, Eritrese vluchtelingen, deportaties, en nationaliteitsvragen na de onafhankelijkheid van Eritrea en tijdens de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië, kunnen we lezen: [...]"

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, was het voor vluchtelingen van etnische Eritrese afkomst die vóór de onafhankelijkheid waren gevlucht, niet gemakkelijk of raadzaam om van Sudan naar Eritrea terug te keren; met name gezien de deportaties die aan beide zijden (zowel uit Eritrea als uit Ethiopië) zijn gemeld. De oorlog tussen Ethiopië en Eritrea heeft er ook toe geleid dat de UNHCR de repatriëringsactiviteiten van vluchtelingen van Eritrese afkomst naar Eritrea heeft stopgezet. Wij menen dan ook dat het CGVS de informatie waarover het beschikt, verkeerd heeft geïnterpreteerd.

Verzoeker is van Eritrese afkomst. Volgens de Eritrese wetgeving is hij dus Eritrese, ongeacht het feit dat hij niet in Eritrea was ten tijde van de onafhankelijkheid van Eritrea.

Indien Uw Raad ons op dit punt niet zou volgen, aangezien noch hij noch zijn moeder na de onafhankelijkheid van Eritrea een nationaliteit is verleend - noch door de Eritrese noch door de Ethiopische autoriteiten - zijn wij van mening dat verzoeker als staatloos moet worden beschouwd.

Subsidiair benadrukken wij dat verzoeker Tigrayaans is, zodat indien uw Raad, zoals het CGVS, zou oordelen dat hij een Ethiopische onderdaan is, hij in geen geval naar Ethiopië kan worden gezonden gezien de situatie van Tigrayanen in Ethiopië (infra).

Wat betreft de verklaringen van verzoeker over Himibirti

Het CGVS is niet overtuigd met het feit dat verzoeker afkomstig uit Himibirti. Het CGVS vindt de verklaringen van verzoeker is dit verband vaag en weinig overtuigende. Meer bepaalt, benadrukt het CGVS dat verzoeker geen basisinfo over de aanwezigheid van een berg, en rivier of een meer kan

geven. Ten meer, vindt het CGVS dat de algemene kennis van verzoeker – de welke goed is – in sterk contrast is met het feit dat hij niet één iets uit zijn persoonlijke leefwereld in zijn eigen geboortedorp weet.

Verzoeker bevestigt dat hij heel klein was toen hij daar enkele jaren heeft gewoond. Hij kan niet veel herinneren. Het was meer dan dertig jaar geleden. Hij heeft alleen het geheugen van een kerk. Er dient te worden opgemerkt dat hij ziek was toen hij een kindje was. Hij had problemen met urineren en moest bedlegerig blijven.

Zijns inziens had verzoeker zijn jeugd in Soedan doorgebracht. Daar heeft hij gezondheidszorg gekregen en kon zijn kindertijd beginnen, omdat hij niet langer in bed hoefde te blijven vanwege zijn gezondheidstoestand.

Soedan is toch niet “het land van verzoeker”. Zijn land, in zijn ogen, is Eritrea. Daarom heeft hij een goede kennis van de geschiedenis van het land, de geografie van het land, enz. Zijn interesse is die van een patriot voor zijn vaderland.

Er is niets opportunistisch aan zijn kennis, dat op geen enkele wijze kan worden geacht afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Wat betreft de omstandigheden waarin verzoeker en zijn moeder Eritrea zijn ontvlucht in 1992

Op basis van zeer beperkte informatie over EPLF en TPLF vindt het CGVS onwaarschijnlijk dat de vader van verzoeker – wie verband met TPLF was – opgepakt door EPLF zou zijn; omdat er een alliantie tussen de twee groepen tergen Derg was.

Verzoeker is bewust van deze alliantie tussen Derg, de gemeenschappelijk vijand toen – dewelke hij niet betwist. Maar, is verzoeker van mening dat het CGVS overschatte hun overeenkomst. Er was altijd een vete tussen de twee vijandelijke groepen.

Er kan niet worden uitgesloten dat de vader van verzoeker het slachtoffer van de EPLF werd hoewel er een alliantie tussen de twee vijandelijke groepen was. De vete tussen de twee suggereert dat de verklaringen van verzoeker geloofwaardig zijn, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert. Het kan niet worden geconcludeerd dat er GEEN incidenten hebben plaatsgevonden in de werkelijkheid omdat er een theoretische overeenkomst was.

Dit argument van het CGVS is niet draagkrachtig.

Bovendien, was de gezondheidstoestand van verzoeker ook de reden waarom zijn moeder besloot om samen met hem naar Soedan te vertrekken.

Over het feit dat – volgens de verwerende partij – Eritreeërs massaal keerden terug naar Eritrea en Ethiopiërs Eritrea zijn uitgezet op dit tijdstip, gingen we niet akkoord. Volgens objectieve en beschikbare bronnen was de situatie heel veel meer complex.

In dit verband verwijst de verzoekende partij naar het punt supra in het huidige verzoek (Wat betreft de Eritrese nationaliteit van verzoeker).

Wat betreft de registratie van verzoeker en zijn moeder als vluchtelingen in Soedan Gevraagd of hij zich moest registreren in het vluchtelingenkamp in Soedan, kan verzoeker niet antwoorden. Hij heeft uitgelegd dat hij nog een kindje was – wat het CGVS weigerde te begrijpen want hij in Soedan leefde als volwassen – hoewel hij niet in het kamp leefde toen hij volwassen was.

Wij betreuren deze appreciatie. Het feit dat verzoeker in Soedan woonde als volwassen maakt geen verschil. Hij is niet in staat te herinneren of zijn moeder hem en haar geregistreerd met UNCHR toen hij een kindje was.

Ten meer, over de ‘kaart’ dat de moeder van verzoeker had om voedsel te krijgen toen ze in het vluchtelingenkamp waren, lijkt het bestreden beslissing dat het CGVS dacht dat het een vluchtelingenkaart was; en dus dat deze kaart wijst erop dat zij als Ethiopiërs geregistreerd waren in het kamp. Wij gingen niet akkoord. Een dergelijke conclusie kan op basis van dit element niet worden getrokken.

Veel Eritreeërs zijn naar Soedan vertrokken of naar andere plaatsen waar ze vluchtelingen waren.

Daar, was het niet zoals in België; er was geen registratie, er was geen formaliteit.

Ondervraagd door zijn raadsman of het gelijk hier in België was is verzoeker categorisch: helemaal niet. Daar, in het vluchtelingenkamp was het chaos. Gezien de beschikbare informatie over het late reactieplan van UNCH (het agentschap was niet meer aanwezig), zijn de verklaringen van verzoeker echt geloofwaardig.

Ondervraagd door zijn raadsman over het uiterlijk van degene kaart kan verzoeker niet antwoorden: het is te land geleden. Inderdaad, de feiten dateren van dertig jaar geleden. Het enige detail dat Het enige detail dat de aanvrager zich herinnert, is dat er een nummer op de kaart stond: 2.

Dit nummer kwam overeen met het aantal personen in het gezin, om het voedsel voor de juiste hoeveelheid te krijgen. Verzoeker is derhalve van mening dat het niet om een vluchtelingenkaart kan gaan.

Als het een vluchtelingenkaart was, is er geen aanwijzing dat het een Ethiopische vluchtelingenkaart was.

In ieder geval moet de grief van het CGVS onderworpen worden.

Wat betreft de documenten van verzoeker

Verzoeker heeft geen documenten achterhouden, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert. Hij verliet Soedan nadat hij ontsnapt was uit de gevangenis. Daarom was hij in het bezit van geen document.

Ten meer, is hij niet in contact met zijn familie dus kan hij niet op de hulp van andere rekenen in dit verband.

Er dient te worden gepreciseerd dat zijn agnebe-kaart genomen werd toen hij naar de gevangenis werd overbracht. Als gevolg zal verzoeker nooit in staat zijn om degene document te presenteren.

Wij zijn van mening dat de verwachtingen van het CGVS omtrent de mogelijkheid voor verzoeker om bewijstukken te verkrijgen te hoog gegrepen waren. In dit verband stelt het UNHCR Handbook vast : [...]

Dat verzoeker geen document ter ondersteuning van zijn relaas kan neerleggen is dus niet genoeg om de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig aan te tasten.

Vrees in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Als Eritreeër, moet de angst van verzoeker worden geanalyseerd met betrekking tot Eritrea.

In dit verband is de verzoekende partij van mening dat de terugkeer van een Eritrese onderdaan naar Eritrea leidt automatisch tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Inderdaad heeft Uw Raad heeft benadrukt dat Eritrea [...] is (RvV – arrest nr. 224.522 van 31 juli 2019). Om die reden heeft het CGVS alleen in 2021 de vluchtelingenstatus toegekend aan 1229 van de Eritrese onderdanen die om internationale bescherming hadden verzocht; slechts 178 personen hebben een negatieve beslissing gekregen (zien “Statistiques d’asile apperçu 2021”, [URL]).

Volgens het verslag 2021 van Amnesty International over de situatie in Eritrea, kunnen wij lezen dat: [...]

Volgens het rapport 2017/2018 van Amnesty International over de situatie van de mensenrechten in de wereld: [...]

Volgens The U.S. Department of State: [...]

Het rapport van OSAR over de militaire dienstplicht in Eritrea beschrijft meer in het algemeen de onmenselijke omstandigheden waaronder de dienstplicht in Eritrea wordt vervuld, met inbegrip van disciplinaire maatregelen, detentie en levensomstandigheden: [...]

De verzoekende partij verwijst ook naar de EASO COI report over “Eritrea – National Service, Exit and Return” van september 2019.

Op basis van de informatie in deze EASO-report, is de verzoekende partij van mening dat er in geval van terugkeer well een risico van ernstige schade bestaat.

Gezien het feit dat het administratieve dossier geen informatie erover bevat, moet de bestreden beslissing ten minst worden vernietigd voor verder onderzoek van de situatie van “returnees” in Eritrea.

Vrees in geval van terugkeer naar Ethiopië

Indien Uw Raad ervan uitgaat dat verzoeker de Ethiopische nationaliteit heeft, is hij niettemin Tigrayaan. Zijn etnische afkomst wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. Bovendien is verzoeker in het Tigrinya, zijn taal, gehoord als een Tigrayaan.

Wat betreft de situatie van de Tigrayanen in Ethiopië, schrijft Amnesty International in zijn laatst verslag: [...]

Tigrayanen worden vervolgd door de autoriteiten en de bevolking in Ethiopië. Verzoeker kan daar in geen geval heen gaan.

Wat betreft het voordeel van de twijfel

[...]

Voor de boven gemelde redenen menen we dat er genoeg elementen zijn om hun vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

We vragen Uw Raad dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoeker verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie zowel over de vervolgingen tegen mensen beschouwd als ondersteuner van de overheden.

De verklaringen van verzoeker moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De verzoeker moet een bescherming krijgen.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

Ten gevolge is het onmogelijk dat de Commissaris-generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde

van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk voorlegt ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, noch van zijn jarenlange verblijf in Soedan, noch van zijn asielrelaas.

Verzoeker legt evenmin enig ander document neer, niettegenstaande uit zijn verklaringen over zijn veroordeling tot een driejarige celstraf in Soedan, zijn 'agnebe-kaart' en zijn huwelijk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5, p. 11, p. 15) kan worden afgeleid dat hij over documenten zou moeten beschikken.

Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, met name dat hij Soedan verliet nadat hij ontsnapte uit de gevangenis en niet in het bezit was van documenten, betreft een loutere bewering die de afwezigheid van enig document inzake essentiële elementen als verzoekers nationaliteit, identiteit, verblijfplaatsen en asielrelaas niet kan toedekken. Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij doorgedreven inspanningen zou leveren teneinde documenten ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming te bekomen. De loutere bewering dat hij geen contact meer heeft met zijn familie, zonder enige uitleg waarom, kan de afwezigheid van enig document bezwaarlijk verschonen.

Voorstaande vaststellingen houden dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn algehele geloofwaardigheid.

5. Blijkens verzoekers verklaringen kwam verzoeker reeds in 2014 aan in Europa. Voor zijn komst naar België in december 2019, verbleef verzoeker in Italië, Duitsland, Nederland en Frankrijk (verklaring DVZ, punt 32). Verzoeker diende pas voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in in België op 20 december 2019.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliert dit te doen en na aankomst in Europa gedurende 5 jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

6. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Verzoeker verklaart dat hij op 3 januari 1983 geboren werd in Himbirti, toen nog Ethiopië maar sinds 1993 Eritrea, en dat hij de Eritrese nationaliteit heeft. Het komt aan de asielinstanties enkel toe de geloofwaardigheid van deze door hem aangebrachte en beweerde Eritrese nationaliteit te toetsen.

Er dient hernomen dat verzoeker geen enkel stuk voorlegt ter staving van zijn identiteit of Eritrese nationaliteit, noch van zijn jarenlange verblijf in Soedan. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

7. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn Eritrese nationaliteit en meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de historische context. Hij legt uit dat de kwestie van nationaliteit zeer problematisch was ten tijde van de onafhankelijkheid van Eritrea en nog steeds aan de orde is. Verzoeker citeert uit algemene informatie maar betreft deze niet op zijn eigen individuele situatie. Hij slaagt er met zijn citaten uit algemene landeninformatie geenszins in de volgende vaststellingen in de bestreden beslissing te ontkrachten:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er sterk getwijfeld kan worden aan uw beweerde nationaliteit aangezien u nooit in het onafhankelijke Eritrea heeft gewoond maar u in 1992 bent gevlucht uit de veertiende Ethiopische provincie als Ethiopiër. Eritrea werd namelijk pas officieel een onafhankelijk land na het referendum in 1993. Hoewel het wel degelijk mogelijk was Eritrese documenten te verkrijgen, ook vanuit het buitenland, hebben u noch uw moeder ooit over een Eritrese identiteitskaart of andere Eritrese documenten beschikt (NPO, p. 4).

U verklaart zelfs dat uw moeder het nooit heeft geprobeerd omdat ze het nieuwe "Shaebia-regime" a.k.a. het Eritrean People's Liberation Front (EPLF) haatte (NPO, p. 4). De vraag rijst dus of u wel ooit de Eritrese nationaliteit heeft gehad, dan niet – nog steeds – over de Ethiopische nationaliteit beschikt. Er kan immers worden aangenomen dat u, die volgens uw verklaringen op 3 januari 1983 werd geboren in Himbirti, in toenmalig Ethiopië, als kind van Ethiopische staatsburgers, vanaf uw geboorte Ethiopisch staatsburger bent geweest. U kunt, zoals verder in deze beslissing wordt gemotiveerd, op geen enkele manier aannemelijk maken waarom u, die sinds 1992 in Soedan heeft gewoond, niet meer over de Ethiopische nationaliteit zou beschikken. Evenmin kunt u aannemelijk maken waarom u wél over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. Dit wordt verder bestendigd door onderstaande vaststellingen met betrekking tot uw Eritrese afkomst."

Verzoeker biedt geen dienstig verweer tegen voormelde vaststellingen.

Met een loutere verwijzing naar landeninformatie inzake de kwestie van nationaliteit volgend op de onafhankelijkheid van Eritrea toont verzoeker geenszins aan dat hij de Eritrese nationaliteit heeft, noch dat hij niet meer zou beschikken over de Ethiopische nationaliteit.

Verzoeker brengt ook nergens in zijn verklaringen enige geloofwaardige elementen aan die erop zouden wijzen dat hij of zijn moeder hun Ethiopische nationaliteit zouden hebben verloren en/of de Eritrese nationaliteit zouden hebben verkregen.

8. Inzake zijn verblijf in Himbirti stelt de bestreden beslissing het volgende:

"Zo heeft u niet aannemelijk gemaakt tot uw negende in Himbirti gewoond te hebben. U verklaart namelijk dat u daar geboren zou zijn in 1983 en u daar gebleven bent tot 1992 (NPO, p. 8). Hoewel u correct kan vertellen dat het in subzoba Galanefhi en zoba Maekel ligt en dat Adi Teclay en Adi Gebray omliggende dorpen zijn (NPO, p. 8, 9), is dit informatie die makkelijk te vinden is en ingestudeerd kan worden. Verder zou uw moeder u ook nog de naam van de kerk hebben verteld, maar verder weet u niks (NPO, p. 8). Als er u enkele persoonlijke vragen worden gesteld over uw eigen periode in Himbirti, kan u hier enkel bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen over afleggen. U verklaart meermaals dat u niets over het dorp weet omdat u zeer klein en ziek was (NPO, p. 8). U verklaart dat u er nooit heeft rondgewandeld of naar buiten ging omdat u een ziek kind was (NPO, p. 9). Het is echter niet aannemelijk dat u gedurende 9 jaren niet uit uw huis gekomen zou zijn en in het dorp geweest zou zijn. Er kan dan ook van iemand die 9 jaren in Himbirti woonde verwacht worden, er op zijn minst iets kleins over te kunnen vertellen. U kan echter zelfs geen basisinformatie geven over de aanwezigheid van een berg, rivier of meer. Dit alles wijst op een zeer geringe kennis van de regio met een sterk ingestudeerd karakter, en doet vermoeden dat u althans niet tot uw negende in Himbirti heeft gewoond. Uw zeer beperkte kennis over uw geboortedorp staat eveneens in schril contrast met uw algemene kennis over Eritrea. Zo kan u, zoals boven beschreven, Himbirti geografisch correct situeren (NPO, p. 8-9), heeft u kennis over de strijdende partijen in het Eritrees-Ethiopisch conflict (NPO, p. 9, 12) weet u dat de strijd duurde van 1961 tot 1991 en ook dat er een oorlog was rond de 'Badme' regio van 1998 tot 2000 (NPO, p. 12). U weet dat er in Eritrea geen religieuze vrijheid is en u kent 3 van de 4 religies die wel zijn toegestaan (NPO, p. 13). U kan 6 van de 9 etnische groepen opnoemen en u weet dat Tigre, Hedarab en Saho voornamelijk de Islam aanhangen (NPO, p. 13,14). U kan bijna alle feestdagen in Eritrea opnoemen (NPO, p. 15) en u weet ook dat Wi'a, Kormenae, Me'eter, Sawa, Hashferay en Nakfa militaire trainingsplaatsen zijn. Tot slot kent u ook de Eritrese munt (NPO, p. 17). Dat u aldus zo veel algemene kennis zou hebben over Eritrea, maar dat u niet één iets uit uw persoonlijke leefwereld in uw eigen geboortedorp kan vertellen, getuigt wederom van een sterk ingestudeerd karakter en ondermijnt de oprechtheid dat u opgegroeid zou zijn in Himbirti."

Inzake Himbirti beperkt verzoeker zich tot verklaringen over elementen die gemakkelijk kunnen worden opgezocht en ingestudeerd. Hij legt geen enkele verklaring af waaruit kan worden afgeleid dat hij er daadwerkelijk heeft gewoond als kind. De loutere verwijzing naar zijn jonge leeftijd en het feit dat hij ziek was, is niet afdoende om zijn onwetendheid te verschonen inzake elementen uit zijn directe en persoonlijke leefomgeving. Verweerder stelde terecht dat verzoekers onbekendheid met zijn vermeende persoonlijke leefwereld in schril contrast staat met de algemene kennis die hij over Eritrea heeft. De loutere bewering dat verzoeker een patriot is en daarom veel kennis heeft aangaande de geschiedenis en geografie van het land, kan geen afbreuk doen aan zijn onbekendheid met betrekking tot zijn persoonlijke en directe leefwereld ten tijde van zijn verblijf in Eritrea.

9. Wat betreft de omstandigheden waarin verzoeker en zijn moeder Eritrea zouden zijn ontvlucht in 1992 motiveert de bestreden beslissing als volgt:

"Ook de omstandigheden waarin u en uw moeder uit Eritrea zijn gevlucht in 1992, heeft u niet aannemelijk gemaakt. Zo komt het in de eerste plaats zeer bevreemdend over dat uw vader in 1991 beticht zou worden 'pro-wayani' (TPLF) te zijn en om deze reden ontvoerd werd (NPO, p. 9). Hoewel de relaties tussen EPLF en de TPLF niet altijd rozengleur en maneschijn waren, was er op dat moment wel degelijk sprake van een alliantie tussen de beiden om te strijden tegen een gemeenschappelijke vijand: DERG. Er was tussen beiden in deze periode nooit een openlijk vijandschap. Dat uw vader opgepakt zou zijn omdat hij pro-wayani zou zijn is aldus zeer onwaarschijnlijk. Het is bovendien opmerkelijk dat uw moeder als Eritrese, 'Shaebia' a.k.a. het Eritrean People's Liberation Front (EPLF), later omgevormd tot de PFDJ, zou haten en er van zou vluchten (NPO, p. 4). Het is namelijk op dat moment dé beweging die de onafhankelijkheid van Eritrea heeft kunnen verwezenlijken (zie landinfo 2, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Even opmerkelijk is het tijdstip, namelijk 1992, waarop u en uw moeder uit Eritrea zijn gevlucht. Het land en de Eritrese bevolking was op dat moment namelijk in zegevierende staat omdat het de onafhankelijkheidsstrijd na 30 jaren had gewonnen. Eritreeërs keerden gedurende die jaren eveneens massaal terug naar Eritrea, in plaats van weg te vluchten (zie landinfo 3, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Wel dient aangestipt te worden dat er gedurende de periode dat jullie uit Eritrea zijn gevlucht net heel wat Ethiopiërs, waaronder mensen die werkten voor de Ethiopische administratie e.d., het land zijn uitgezet (zie landinfo 1, informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). Dit bevestigt het vermoeden dat u niet over de Eritrese maar wel over de Ethiopische nationaliteit beschikt."

Verzoeker weerlegt in het verzoekschrift bovenstaande vaststellingen niet.

Het louter bevestigen van de vete tussen EPLF en de TPLF doet geen afbreuk aan het gegeven dat er in 1991 wel degelijk sprake was van een alliantie tussen beide om te strijden tegen de DERG en dat er in deze periode geen openlijke vijandschap was. Integendeel, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de relatie tussen de twee bewegingen ten tijde van deze overwinningen warm en vriendelijk leek (Reliefweb *"Conflict in the Horn: Why Eritrea and Ethiopia are at War"*, p. 1). In het licht van de toenmalige situatie in Eritrea, zoals ook blijkt uit de door verweerder gehanteerde informatie, kan in navolging van verweerder niet worden aangenomen dat verzoekers vader zou zijn ontvoerd door de EPLF.

Voor zover verzoeker de door verweerder gehanteerde informatie betwist, komt het hem toe om deze dienstig te weerleggen. Verzoekers verwijzingen naar informatie die betrekking heeft op de situatie van deportaties in de periode 1998-2002, kan geen afbreuk doen aan de beschikbare informatie aangaande de situatie aan het einde van de onafhankelijkheidsstrijd. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat het tijdstip waarop verzoeker en zijn moeder Eritrea zouden zijn ontvlucht in het licht van de voorhanden zijnde landeninformatie wel degelijk opmerkelijk is. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit aan.

10. Wat betreft de registratie van verzoeker en zijn moeder als vluchtelingen in Soedan wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

"U kan bovendien niet aannemelijk maken dat u zichzelf in Soedan nooit als vluchteling geregistreerd zou hebben. U verbleef er immers gedurende 6 jaren met uw moeder in een vluchtelingenkamp (van 1992 tot 1998). U kreeg er medische zorgen en u ging er naar school. Als er u werd gevraagd of u zich niet moest registreren verklaart u enkel dat u klein was en u niet veel over die dingen weet (NPO, p. 6). Dit is geen afdoende verklaring daar u wel geruime tijd als volwassene in Soedan heeft geleefd. Dat u zich niet kon informeren is aldus geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. U verklaart daarnaast ook dat uw moeder een soort van kaart had om voedsel te krijgen, hetgeen er wederom op wijst dat jullie wel degelijk als vluchtelingen geregistreerd waren in het kamp van Amra Kuba (NPO, p. 6). Dat jullie in 1992 zijn aangekomen in het Amra Kuba kamp, en tegelijk nooit over Eritrese documenten hebben beschikt, wijst erop dat jullie als Ethiopiërs geregistreerd waren in het kamp. Er zijn geen elementen voorhanden in uw dossiers, noch legt u zelf elementen naar voor, dat dit ooit zou veranderd zijn. Het feit dat u niet aannemelijk maakt dat jullie nooit als vluchtelingen geregistreerd werden, en dus wel degelijk over documenten met betrekking tot deze registratie zou beschikken, doet vermoeden dat u moedwillig informatie achterhoudt met betrekking tot uw documenten. Ook hier wijst alles in de richting dat u over de Ethiopische in plaats van de Eritrese nationaliteit zou beschikken."

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde vaststellingen.

Waar verzoeker herneemt dat hij een kind was ten tijde van zijn verblijf in het vluchtelingenkamp, gaat hij voorbij aan de terechte vaststelling van verweerder dat verzoeker ook als volwassene geruime tijd in Soedan heeft geleefd.

Verzoeker had zich als volwassene in Soedan wel degelijk kunnen informeren over de mogelijkheid om zich te registreren en documenten te bekomen als Eritrees vluchteling in Soedan.

Bovendien is redelijk aan te nemen dat verzoeker, die 6 jaar met zijn moeder in een vluchtelingenkamp verbleef, er medische zorgen kreeg en er naar school ging, wel degelijk geregistreerd was in het kamp. Dat verzoeker hierover geen documenten, noch enige informatie kan verschaffen, doet het vermoeden rijzen dat hij informatie met betrekking tot zijn verblijfssituatie en registratie in het kamp wenst achter te houden.

Wat betreft de kaart die verzoekers moeder had om voedsel te krijgen, stelt verzoeker in het verzoekschrift dat dit een voedselkaart en geen vluchtelingenkaart betreft. Wat er ook van zij, uit de vaststelling dat verzoekers moeder een kaart had om voedsel te verkrijgen, kan redelijkerwijs worden afgeleid dat zij zich hiervoor diende te registreren. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierover geen duidelijk schept.

11. Gelet op het voorgaande heeft verzoeker geen duidelijk zicht geboden op zijn herkomst en nationaliteit. Verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit kan geenszins worden aangenomen.

Verzoekers argumentatie in het verzoekschrift aangaande zijn vrees bij terugkeer naar Eritrea en de verwijzingen naar landeninformatie betreffende de situatie in Eritrea zijn bijgevolg niet dienstig.

12. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift in ondergeschikte en uiterst ondergeschikte orde beweert staatloos te zijn, dan wel de Ethiopische nationaliteit te hebben, dient benadrukt dat de Raad geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit hij bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit, *in casu* de Eritrese nationaliteit, al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Dit is niet het geval.

Verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake de situatie van de Tigray in Ethiopië zijn bijgevolg niet dienstig.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Eritrese nationaliteit niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan.

Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS